

ЗАЦВЕРДЖАНА
Пастанова
Міністэрства адукацыі
Рэспублікі Беларусь
_____ 20 _____ № _____

**АДУКАЦЫЙНЫ СТАНДАРТ
ВЫШЭЙШАЙ АДУКАЦЫІ
(ACVA 7-06-0322-03-2023)**

ПАГЛЫБЛЕННАЯ ВЫШЭЙШАЯ АДУКАЦЫЯ
Спецыяльнасць 7-06-0322-03 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны
Ступень Магістр

УГЛУБЛЕННОЕ ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ
Специальность 7-06-0322-03 Музейное дело и охрана историко-культурного наследия
Степень Магистр

**ADVANCED HIGHER EDUCATION
(MASTER STUDIES)**

Speciality 7-06-0322-03 Museum Studies and Cultural Heritage Conservation
Degree Master of Science

**ГЛАВА 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ**

1. Дадзены адукацыйны стандарт паглыбленай вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці 7-06-0322-03 «Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны» (далей – адукацыйны стандарт) прымяняеца пры распрацоўцы вучэбна-праграмнай дакументацыі адукацыйнай праграмы магістратуры, вучэбна-метадычнай дакumentацыі, вучэбных выданняў, інфармацыйна-аналітычных матэрыялаў.

Дадзены адукацыйны стандарт абавязковы для прымянення ва ўсіх установах вышэйшай адукацыі, якія рэалізууюць адукацыйную праграму магістратуры па спецыяльнасці 7-06-0322-03 «Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны».

2. У дадзеным адукацыйным стандарце выкарыстаны спасылкі на наступныя акты заканадаўства:

Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб адукацыі;

Агульнадзяржаўны класіфікатар Рэспублікі Беларусь АКРБ 011-2022

«Специальности и квалификации» (далей – АКРБ 011-2022);

агульнадзяржаўны класіфікатар Рэспублікі Беларусь АКРБ 005-2011 «Виды экономической деятельности» (далей – АКРБ 005-2011).

3. У дадзеным аддукцыйным стандарце прымяняюцца тэрміны, вызначаныя ў Кодэксе Рэспублікі Беларусь аб аддукцыі, Законе Рэспублікі Беларусь ад 10 ліпеня 2012 г. № 425-З «О государственной инновационной политике и инновационной деятельности», а таксама наступныя тэрміны з адпаведнымі азначэннямі:

вынікі навучання – веды, уменні і навыкі (вопыт), якія магістрант, слухач (далей – магістрант) можа прадэманстраваць па завяршэнні вывучэння канкрэтнай вучэбнай дысцыпліны або модуля;

гісторыка-культурная спадчына – сукупнасць адметных вынікаў і сведчанняў гістарычнага і духоўнага развіцця народа Беларусі, увасобленых у гісторыка-культурных каштоўнасцях;

магістарская дысертацыя – самастойна выкананая навукова-даследчая работа, якая мае ўнутранае адзінства, прысвечаная вырашэнню тэарэтычнай, эксперыментальнай або прыкладнай задачы адпаведнай сферы прафесійнай дзейнасці, якая сведчыць пра асабісты ўклад аўтара ў навуку і (або) практыку;

музеязнаўства – навука, якая вывучае гісторыю, арганізацыю, тэорыю і практыку работы музеяў у галіне ўліку, апісання, выкарыстання, забеспячэння захаванасці помнікаў культуры, навуковую арганізацыю працы і эканоміку музейнай справы;

паглыбленыя прафесійныя кампетэнцыі (далей – ППК) – кампетэнцыі, якія фарміруюцца ў адпаведнасці з патрабаваннямі да выпускніка магістратуры і якія адлюстроўваюць яго здольнасць вырашаць інавацыйныя задачы прафесійнай дзейнасці ў адпаведнасці з атрыманай спецыяльнасцю;

прафілізацыя – варыянт рэалізацыі аддукцыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці, абумоўлены асаблівасцямі прафесійнай дзейнасці выпускніка, які засвоіў аддукцыйную праграму магістратуры (далей – выпускнік магістратуры);

спецыялізаваныя кампетэнцыі – кампетэнцыі, якія фарміруюцца ў адпаведнасці з патрабаваннямі да выпускніка магістратуры і якія адлюстроўваюць яго здольнасць вырашаць спецыялізаваныя інавацыйныя задачы прафесійнай дзейнасці з улікам прафілізацыі аддукцыйнай праграмы магістратуры ва ўстанове вышэйшай аддукцыі;

спецыяльнасць – комплекс або паслядоўнасць відаў аддукцыйнай дзейнасці, спланаванай і арганізаванай для дасягнення мэт навучання на працягу бесперапыннага (працяглага) прамежку часу і ўключэння выпускніка ўстановы аддукцыі ў вызначаныя віды эканамічнай дзейнасці на падставе атрыманай кваліфікацыі (АКРБ 011-2022);

універсальныя кампетэнцыі (далей – УК) – кампетэнцыі, якія фарміруюцца ў адпаведнасці з патрабаваннямі да выпускніка магістратуры і якія адлюстроўваюць яго здольнасць прымяняць паглыбленыя навукова-тэарэтычныя, метадалагічныя веды і даследчыя ўменні, а таксама сацыяльна-асобасныя якасці, якія адпавядаюць запытам дзяржавы і грамадства.

4. Спецыяльнасць 7-06-0322-03 «Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны» (далей – спецыяльнасць) ў адпаведнасці з АКРБ 011-2022 адносіцца да профілю адукацыі 02 «Мастацтва і гуманітарныя навукі, напрамку адукацыі» 022 «Гуманітарныя навукі (акрамя моў)» і забяспечвае атрыманне ступені «Магістр».

5. Навучанне па спецыяльнасці прадугледжвае наступныя формы атрымання паглыбленай вышэйшай адукацыі: вочная (дзённая, вячэрняя), завочная, дыстанцыйная.

6. Асноўнымі відамі прафесійнай дзейнасці выпускніка магістратуры ў адпаведнасці з АКРБ 005-2011 з'яўляюцца:

722 Навуковыя даследаванні і распрацоўкі ў галіне грамадскіх і гуманітарных навук;

7911 Турагенцкая дзейнасць;

7912 Тураператарская дзейнасць;

8412 Кіраванне сацыяльнымі праграмамі;

854 Вышэйшая і паслясярэдняя адукацыя;

900 Творчая дзейнасць і забавы;

9102 Дзейнасць музеяў;

9103 Дзейнасць гістарычных месцаў і будынкаў і аналагічных турыстычных славутасцей.

Выпускнік магістратуры можа ажыццяўляць іншыя віды прафесійнай дзейнасці пры ўмове адпаведнасці ўзоруно яго адукацыі і набытых кампетэнцый патрабаванням да кваліфікацыі работніка.

ГЛАВА 2

ПАТРАБАВАННІ ДА ТЭРМІНАЎ АТРЫМАННЯ ПАГЛЫБЛЕНАЙ ВЫШЭЙШАЙ АДУКАЦЫІ

7. Тэрмін атрымання паглыбленай вышэйшай адукацыі ў дзённай форме складае 1 год.

Тэрмін атрымання паглыбленай вышэйшай адукацыі ў вячэрній форме складае 1,5 года, у завочнай форме – 1,5 года, у дыстанцыйнай форме – 1,5 года.

8. Працаёмістасць адукацыйнай праграмы магістратуры складае 60 заліковых адзінак.

ГЛАВА 3

ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ЗАСВАЕННЯ ЗМЕСТУ АДУКАЦЫЙНАЙ ПРАГРАМЫ МАГІСТРАТУРЫ

9. Выпускнік магістратуры, які засвоіў змест адукацыйной праграмы магістратуры па спецыяльнасці, павінен валодаць універсальнымі, паглыбленымі прафесійнымі і спецыялізаванымі кампетэнцыямі.

10. Выпускнік магістратуры павінен валодаць наступнымі УК:

УК-1 Прымяняць метады навуковага познання ў даследчай дзейнасці, генерыраваць і рэалізоўваць інавацыйныя ідэі;

УК-2 Вырашаць навукова-даследчая і інавацыйныя задачы на аснове прымянення інфармацыйна-камунікацыйных тэхналогій;

УК-3 Ажыццяўляць камунікацыі на замежнай мове ў акадэмічным, навуковым і прафесійным асяроддзі для рэалізацыі навукова-даследчай і інавацыйной дзейнасці;

УК-4 Забяспечваць камунікацыі, праяўляць лідарскія навыкі, быць здольным да камандаўтварэння і распрацоўкі стратэгічных мэт і задач;

УК-5 Развіваць інавацыйную ўспрымальнасць і здольнасць да інавацыйной дзейнасці;

УК-6 Быць здольным да прагназавання ўмоў рэалізацыі прафесійной дзейнасці і вырашэння прафесійных задач ва ўмовах навызначанасці;

УК-7 Прымяняць псіхолага-педагагічныя метады і інфармацыйна-камунікацыйныя тэхналогіі ў адукацыі і кіраванні.

11. Выпускнік магістратуры павінен валодаць наступнымі ППК:

ППК-1. Праводзіць крыніцазнаўчы, гісторыяграфічны, культуралагічны, мастацтвазнаўчы анализ, неабходны для даследавання, захавання і выкарыстання аб'ектаў гісторыка-культурнай спадчыны;

ППК-2. Выяўляць, дыягнаставаць і ранжыраваць актуальныя праблемы ў галіне музейнай справы, распрацоўваць практичныя рэкамендацыі па іх аптымальным вырашэнні;

ППК-3. Валодаць навуковай метадалогіяй у галіне актуалізацыі і папулярызацыі аб'ектаў нацыянальнай і міжнароднай культурнай спадчыны, творча падыходзіць да пытанняў іх інтэрпрэтацыі, улічваючы сучасныя методыкі ў галіне музейнай і турыстычнай камунікацыі;

ППК-4. Інтэрпрэтаваць фундаментальныя культурныя ўніверсаліі і адрозненні грамадства на лакальным і рэгіянальным узроўнях;

ППК-5. Вырашаць прафесійныя задачы на падставе сістэмнага ўяўлення аб асноўных тэорыях, канцэпцыях і падыходах у сферы музейнай справы і аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

12. Пры распрацоўцы зместу адукацыйной праграмы магістратуры

па спецыяльнасці на аснове дадзенага адукацыйнага стандарта ўсе УК і ППК уключающа ў набор патрабуемых вынікаў засваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры ў адпаведнасці з дадзеным адукацыйным стандартам.

13. Пры распрацоўцы зместу адукацыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці ўстанова вышэйшай адукацыі прафілізуе адукацыйную праграму магістратуры з улікам тэматыкі даследаванняў і распрацовак арганізацый, якія маюць патрэбу ў падрыхтоўцы выпускнікоў магістратуры.

Найменне прафілізацыі вызначаецца ўстановай вышэйшай адукацыі самастойна і можа ўключвацца ў найменні прыкладнага вучэбнага плана па спецыяльнасці, вучэбнага плана ўстановы вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці.

14. Пералік вызначаных дадзеным адукацыйным стандартам УК можа быць дапоўнены ўстановай вышэйшай адукацыі з улікам прафілізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці, асаблівасцей прафесійнай дзейнасці выпускніка магістратуры.

Пералік спецыялізаваных кампетэнций ўстанова вышэйшай адукацыі вызначае самастойна з улікам прафілізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці, асаблівасцей прафесійнай дзейнасці выпускніка магістратуры.

Дадатковыя УК і спецыялізаваныя кампетэнцыі вызначаюцца на аснове патрабаванняў рынку працы, абагульнення замежнага вопыту, правядзення кансультаций з арганізацыямі, якія маюць патрэбу ў падрыхтоўцы выпускнікоў магістратуры, іншых крыніц.

Сукупнасць вызначаных дадзеным адукацыйным стандартам УК і ППК, а таксама вызначаных установай вышэйшай адукацыі дадатковых УК і спецыялізаваных кампетэнций, павінна забяспечваць выпускніку магістратуры здольнасць ажыццяўляць не менш чым адзін від прафесійнай дзейнасці, вызначаны ў пункце 6 дадзенага адукацыйнага стандарта.

ГЛАВА 4

ПАТРАБАВАННІ ДА ЗМЕСТУ ВУЧЭБНА-ПРАГРАМНай ДАКУМЕНТАЦЫІ АДУКАЦЫЙНАЙ ПРАГРАМЫ МАГІСТРАТУРЫ

15. Вучэбны план установы вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці распрацоўваецца ў адпаведнасці са структурай, прыведзенай у табліцы 1.

Табліца 1

№ п/п	Найменне відаў дзейнасці магістрanta, модуляў, вучэбных дысцыплін	Працаёмістасць (у заліковых адзінках)
----------	--	---

1.	Тэарэтычнае навучанне	31–45
1.1.	Дзяржаўны кампанент: Актуальныя праблемы галіны прафесійнай дзейнасці (<i>Гісторыя і метадалогія вывучэння культурнай спадчыны, Актуальныя пытанні музейнай справы, Сацыяльна-культурная антрапалогія</i>); Даследчы семінар	9–16
1.2.	Кампанент установы вышэйшай адукацыі	23–34
2.	Вытворчая практика	3–9
3.	Магістарская дысертацыя	12–20
	Усяго	60

16. Максімальны аб'ём вучэбнай нагрузкі магістранта не павінен перавышаць 54 акадэмічныя гадзіны ў тыдзень, уключаючы ўсе віды аўдыторнай і пазааўдыторнай работы, акрамя дадатковых відаў навучання.

Аб'ём абавязковых аўдыторных заняткаў, які вызначаецца ўстановай вышэйшай адукацыі з улікам спецыяльнасці, спецыфікі арганізацыі адукацыйнага працэсу, аснашчанасці вучэбна-лабараторнай базы, інфармацыйнага, навукова-метадычнага забеспячэння, вызначаецца ў межах 16–24 аўдыторных гадзін у тыдзень. Для магістрантаў з ліку замежных грамадзян аб'ём аўдыторных заняткаў можа быць павялічаны ўстановай вышэйшай адукацыі.

У гадзіны, якія адводзяцца на самастойную работу па вучэбнай дысцыпліне, модулі, уключаючы час, прадугледжаны на падрыхтоўку да экзамену (экзаменаў) і (або) заліку (залікаў) па вучэбнай дысцыпліне, модулі.

17. Размеркаванне працаёмістасці паміж асобнымі модулямі і вучэбнымі дысцыплінамі дзяржаўнага кампанента, а таксама асобнымі відамі вытворчай практикі ажыццяўляецца ўстановай вышэйшай адукацыі.

18. Вывучэнне агульнаадукацыйных дысцыплін «Філасофія і метадалогія навукі», «Замежная мова», «Асновы інфармацыйных тэхналогій» павінна забяспечваць фарміраванне, адпаведна, наступных кампетэнцый: прымяняць методы навуковага познання ў даследчай дзейнасці, генерыраваць і рэалізоўваць інавацыйныя ідэі; ажыццяўляць камунікацыі на замежнай мове ў акадэмічным, навуковым і прафесійным асяроддзі для рэалізацыі навукова-даследчай і інавацыйнай дзейнасці; вырашаць навукова-даследчыя і інавацыйныя задачы на аснове прымялення інфармацыйна-камунікацыйных тэхналогій.

Колькасць гадзін на вывучэнне агульнаадукацыйных дысцыплін плануецца ў адпаведнасці з праграмамі-мінімумамі кандыдацкіх экзаменаў і кандыдацкіх дыферэнцыраваных залікаў па агульнаадукацыйных дысцыплінах, зацверджанымі Міністэрствам адукацыі. Агульнаадукацыйныя дысцыпліны ўключаюцца ў пералік вучэбных дысцыплін модуля «Дадатковыя віды навучання» вучэбнага

плана ўстановы адукацыі па спецыяльнасці.

Пералік вучэбных дысцыплін модуля «Дадатковыя віды навучання», якія асвойвае магістрант, вызначаецца ўстановай вышэйшай адукацыі.

19. Вытворчая практыка накіравана на замацаванне ведаў і ўменняў, якія атрыманы ў працэсе тэарэтычнага навучання пры засваенні адукацыйнай праграмы магістратуры, авалоданне навыкамі даследавання актуальных навуковых і прыкладных проблем, рашэння сацыяльна-прафесійных задач, прымяненне інавацыйных тэхналогій і іншае.

Від вытворчай практыкі вызначаецца ўстановай вышэйшай адукацыі з улікам прафілізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры і відаў дзейнасці, на якія арыентавана адукацыйная праграма магістратуры. Практыкі ў рамках адной спецыяльнасці адукацыйнай праграмы магістратуры могуць мець розныя мэты і задачы (напрыклад, педагогічная, навукова-даследчая, тэхналагічная).

20. Працаёмістасць кожнай вучэбнай дысцыпліны павінна складаць не менш за трох заліковыя адзінкі. Адпаведна, працаёмістасць кожнага модуля павінна складаць не менш за шэсць заліковых адзінак.

21. Пры распрацоўцы вучэбнага плана ўстановы вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці рэкамендуецца прадугледжваць у рамках кампанента ўстановы вышэйшай адукацыі модулі і вучэбныя дысцыпліны па выбары магістранта ў аб'ёме не менш за 20 працэнтаў ад кампанента ўстановы вышэйшай адукацыі.

22. Індывідуальны план работы магістранта распрацоўваецца навуковым кірауніком магістранта сумесна з магістрантам, абміркоўваецца на пасяджэнні прафілюючай (выпускаючай) кафедры.

Індывідуальны план работы магістранта распрацоўваецца на аснове вучэбнага плана ўстановы вышэйшай адукацыі па адпаведнай спецыяльнасці паглыбленай вышэйшай адукацыі, уключае праграму падрыхтоўкі магістарскай дысертацыі і контрольныя мерапрыемствы.

23. Патрабаванні да зместу навукова-даследчай работы распрацоўваюцца прафілюючай (выпускаючай) кафедрай.

Падчас выканання навукова-даследчай работы ў магістрантаў фарміруюцца навыкі:

абагульнення і крытычнага аналізу вынікаў, атрыманых айчыннымі і замежнымі навукоўцамі, выяўлення і фармулявання актуальных навуковых проблем і мэт навуковага даследавання;

самастойнага правядзення бібліографічнай работы з выкарыстаннем сучасных інфармацыйных тэхналогій;

абгрутавання актуальнасці, тэарэтычнай і практычнай значнасці тэмы навуковага даследавання, распрацоўкі плана і праграмы правядзення навуковага даследавання;

правядзення навуковага даследавання з прымяненнем сучасных

метадаў і тэхналогій у адпаведнасці з распрацаванай праграмай падрыхтоўкі магістарскай дысертациі;

распрацоўкі мадэляў даследуемых працэсаў, з'яў і аб'ектаў (выбар або мадыфікацыя існуючых мадэляў);

выбару метадаў і сродкаў распрацоўкі інструментарыя навуковага даследавання, збору, апрацоўкі, аналізу, ацэнкі і інтэрпрэтацыі атрыманых вынікаў;

прадстаўлення вынікаў праведзенага навуковага даследавання ў выглядзе навуковай справаздачы, артыкула, даклада, мадэлі, макета, праграмнага прадукту, патэнта, магістэрскай дысертациі, заяўкі на грант і іншага.

Змест магістарскай дысертациі вызначаецца навуковым кіраўніком ў адпаведнасці з прафілізацыяй адукацыйнай праграмы магістратуры, тэматыкай яго магістарскай дысертациі і замацоўваецца ў індывідуальным плане работы магістрanta.

24. Коды УК і ППК, фарміраванне якіх забяспечваюць модулі і вучэбныя дысцыпліны дзяржаўнага кампанента, пазначаны ў табліцы 2.

Табліца 2

№ п/п	Найменне модуляў, вучэбных дысцыплін	Коды фарміруемых кампетэнцый
	Дзяржаўны кампанент	
1.	Актуальныя проблемы галіны прафесійнай дзейнасці	УК-2-4, 6
1.1.	Гісторыя і метадалогія вывучэння культурнай спадчыны	ППК-1, 3
1.2.	Актуальная пытанні музеінай справы	ППК-2, 5
1.3.	Сацыяльна-культурная антрапалогія	ППК-4
2.	Даследчы семінар	УК-1, 5, 7; ППК-1, 4

25. Вынікі навучання па вучэбных дысцыплінах, модулях (ведаць, умець, мець навык) вызначаюцца вучэбнымі праграмамі адукацыйнай праграмы магістратуры.

26. У прыкладных вучэбных праграмах па вучэбных дысцыплінах, модулях прыводзіцца прыкладны пералік вынікаў навучання.

27. Вынікі навучання павінны быць суднесены з патрабаванымі вынікамі засваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці (кампетэнцыямі).

28. Сукупнасць запланаваных вынікаў навучання павінна забяспечваць выпускніку магістратуры фарміраванне УК і ППК, вызначаных дадзеным адукацыйным стандартам, а таксама дадатковых УК і спецыялізаваных кампетэнцый, вызначаных установай вышэйшай адукацыі самастойна.

ГЛАВА 5

ПАТРАБАВАННІ ДА АРГАНІЗАЦЫІ АДУКАЦЫЙНАГА ПРАЦЭСУ

29. Рэалізацыя адукацыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці ажыццяўляецца педагогічнымі работнікамі, якія:

займаюцца навуковай і (або) метадычнай работай;

валодаюць сучаснымі адукацыйнымі тэхналогіямі, у тым ліку інфармацыйнымі, неабходнымі для арганізацыі адукацыйнага і навукова-даследчага працэсаў;

валодаюць асобаснымі якасцямі і кампетэнцыямі, якія дазваляюць эфектыўна арганізоўваць вучэбную і выхаваўчую работу з магістрантамі.

Кіраўніцтва магістарскімі дысертациямі ажыццяўляюць педагогічныя работнікі, якія маюць вучоную ступень і (або) вучонае званне.

Для ажыццяўлення адукацыйнага працэсу могуць прыцягвацца спецыялісты рэальнага сектара эканомікі, дзейнасць якіх звязана са спецыяльнасцю, у адпаведнасці з заканадаўствам.

Педагічныя работнікі, якія маюць вучоную ступень і (або) вучонае званне, павінны складаць не менш за 60 працэнтаў ад агульнай колькасці прафесарска-выкладчыцкага складу, які забяспечвае рэалізацыю адукацыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці.

30. Установа вышэйшай адукацыі павінна мець:

матэрыяльна-тэхнічную базу, неабходную для арганізацыі адукацыйнага працэсу і навукова-даследчага працэсаў, самастойнай работы і развіцця асобы магістранта;

сродкі навучання, неабходныя для рэалізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры (прыборы, абсталяванне, інструменты, вучэбна-наглядныя дапаможнікі, камп'ютары, камп'ютарныя сеткі, аудыёвізуальныя сродкі і іншыя матэрыяльныя аб'екты).

Функцыянаванне інфармацыйна-адукацыйнага асяроддзя ўстановы вышэйшай адукацыі забяспечваецца адпаведнымі сродкамі інфармацыйна-камунікацыйных тэхналогій і павінна адпавядаць заканадаўству.

Магістранты з ліку асоб з асаблівасцямі психафізічнага развіцця павінны быць забяспечаны адаптаванымі друкаванымі і (або) электроннымі адукацыйнымі рэсурсамі.

31. Навукова-метадычнае забеспячэнне адукацыйнага працэсу павінна адпавядаць наступным патрабаванням:

вучэбныя дысцыпліны, модулі павінны быць забяспечаны сучаснай вучэбнай, навуковай, іншай літаратурай, вучэбнымі праграмамі, вучэбна-метадычнай документацыяй, інфармацыйна-аналітычнымі матэрыяламі, у тым ліку ў электронным выглядзе;

павінен быць забяспечаны доступ для кожнага магістранта да бібліятэчных фондаў, электронных сродкаў навучання, электронных інфармацыйных рэсурсаў (лакальнага доступу, аддаленага доступу) па ўсіх вучэбных дысцыплінах, модулях.

Навукова-метадычнае забеспячэнне павінна быць арыентавана на распрацоўку і ўкараненне ў адукатычны працэс інавацыйных адукатычных тэхналогій, адэкватных кампетэнтнаснаму падыходу (крэатыўнага і дыялогавага навучання, варыятыўных мадэляў самастойнай работы, модульных і рэйтынгавых сістэм навучання, тэставых і іншых сістэм ацэньвання ўзору ў кампетэнцый і іншае).

Абавязковым элементам навукова-метадычнага забеспячэння адукатычнага працэсу з'яўляецца размешчаны на афіцыйным сайце ўстановы вышэйшай адукаты ў глабальнай камп'ютарнай сетцы Інтэрнэт каталог вучэбных дысцыплін, модуляў, які уключае ў сябе зручную ў выкарыстанні і актуальную інфармацыю, даступную для абітурыентаў на этапе правядзення ўступных іспытаў і для магістрантаў на працягу ўсяго перыяду навучання, прадстаўляеца на рускай і (або) беларускай мове і англійскай мове. Апісанне кожнай вучэбнай дысцыпліны, модуля змяшчае кароткі змест, фарміруемыя кампетэнцыі, вынікі навучання (ведаць, умеець, мець навык), семестр вывучэння вучэбнай дысцыпліны, модуля, прэрэквізіты, працаёмістасць у заліковых адзінках (крэдытах), колькасць аўдыторных гадзін і гадзін самастойнай работы, патрабаванні да бягучай і прамежкавай атэстациі і яе формы. Аб'ём апісання кожнай вучэбнай дысцыпліны, модуля складае максімум адну старонку.

Установы вышэйшай адукаты маюць права самастойна прымаць рашэнне аб фармаце каталога вучэбных дысцыплін, модуляў і паслядоўнасці прадстаўлення інфармацыі.

32. Патрабаванні да арганізацыі самастойнай работы вызначаюцца заканадаўствам.

33. Патрабаванні да арганізацыі ідэалагічнай і выхаваўчай работы вызначаюцца ў адпаведнасці з рэкамендацыямі па арганізацыі ідэалагічнай і выхаваўчай работы ва ўстановах вышэйшай адукаты і праграмна-плануючай документацыяй выхавання.

34. Канкрэтныя формы і працэдуры бягучай і прамежкавай атэстациі па кожнай вучэбнай дысцыпліне распрацоўваюцца адпаведнай кафедрай установы вышэйшай адукаты і адлюстроўваюцца ў вучэбных праграмах установы адукаты па вучэбных дысцыплінах, модулях.

Для забеспячэння бягучай і прамежкавай атэстациі магістрантамі ствараюцца фонды ацэначных сродкаў, якія ўключаюць тыпавыя заданні, заданні адкрытага тыпу, заданні камунікатыўнага тыпу, контрольныя работы, тэсты, комплексныя кваліфікацыйныя заданні, тэматыку курсавых праектаў (курсавых работ), метадычныя распрацоўкі па інавацыйных

формах навучання і контролю за фарміраваннем кампетэнцый, тэматыку і прынцыпы складання эсэ, формы анкет для правядзення самаацэнкі кампетэнцый магістратаў і іншага. Фонды ацэначных сродкаў распрацоўваюцца адпаведнымі кафедрамі ўстановы вышэйшай адукацыі.

Ацэначнымі сродкамі павінна прадугледжвацца ацэнка здольнасці магістратаў весці пошук вырашэння новых задач, звязаных з недастатковасцю канкрэтных спецыяльных ведаў і адсутнасцю агульнапрынятых алгарытмаў.

ГЛАВА 6 ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКОВАЙ АТЭСТАЦЫІ

35. Выніковая атэстацыя ажыццяўляецца дзяржаўнай экзаменацыйнай камісіяй.

Да выніковай атэстацыі дапускаюцца магістранты, якія цалкам выканалі адпаведныя вучэбны план і вучэбныя праграмы.

Выніковая атэстацыя праводзіцца ў форме абароны магістарскай дысертацыі.

Пры падрыхтоўцы да выніковай атэстацыі фарміруюцца кампетэнцыі, прыведзеныя ў табліцы 2 дадзенага адукацыйнага стандарта.

36. Выніковая атэстацыя пры завяршенні асваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры дазваляе вызначыць тэарэтычную і практычную гатоўнасць выпускніка магістратуры да навукова-даследчай, педагогічнай, інавацыйнай дзейнасці і асваення адукацыйнай праграмы аспірантуры (ад'юнктурі).

37. Патрабаванні да структуры, зместу і аб'ёму магістарскай дысертацыі вызначаюцца ўстановай вышэйшай адукацыі на аснове дадзенага адукацыйнага стандарта і Правілаў правядзення атэстацыі студэнтаў, курсантаў, слухачоў пры засваенні зместу адукацыйных праграм вышэйшай адукацыі.

Пры падрыхтоўцы магістарскай дысертацыі магістрант павінен прадэманстраваць, абапіраючыся на атрыманыя веды і сфарміраваныя УК, ППК і спецыялізаваныя кампетэнцыі, уменне вырашаць на сучасным узроўні задачы прафесійнай дзейнасці, здольнасць інтэграваць навуковыя веды, навукова аргументаваць свой пункт гледжання.

Магістарская дысертацыя пры завяршенні засваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры павінна быць накіравана на вырашэнне тэарэтычнай, эксперыментальнай або прыкладной задач, звязаных з сукупнасцю адметных вынікаў і сведчанняў гістарычнага і духоўнага развіцця народа Беларусі, увасобленых у гісторыка-культурных каштоўнасцях; з вывучэннем гісторыі, арганізацыі, тэорыі і практыкі работы музеяў у галіне ўліку, апісання, выкарыстання, забеспечэння

захаванасці помнікаў культуры, навуковай арганізацыяй працы і эканомікай музейнай справы.

Магістарская дысертация павінна змяшчаць рэфератыўную частку і навукова-даследчую частку, якая адлюстроўвае ППК і спецыялізаваныя кампетэнцыі выпускніка магістратуры ў адпаведнасці са спецыяльнасцю. Навукова-даследчая частка павінна складаць не менш за 50 працэнтаў аб'ёму магістарскай дысертациі.